

Danstereen

ET NYHEDS- OG OPBYGGELSES- BLAD FOR DET DANSKE FOLK I AMERIKA.

Danish Lutheran Publishing House, Blair, Nebraska.

Danstereen udkommer Onsdag i hver Uge. Pris pr. Aargang: De Forenede Stater \$1.50. Udlandet \$2.00.

Bestilling, Betaling, Adresseforandring, etc. med Undtagelse af Bidrag til Bladets Indhold adresseres DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

Alle Bidrag til Bladets Indhold — Korrespondancer, Afhandlinger og andre Artikler — sendes til dets Redaktør: A. M. ANDERSEN, Blair, Nebr.

Entered at Blair Post office as second class matter. Advertising rates made known upon application.

I Tilfælde af, at Bladet ikke modtages regelmæssigt, bedes man klage til det stedlige Postkontor. Skulde dette ikke hjælpe, bedes man henvende sig til Danstereen's Kontor.

Naar Læsere henvender sig til Folk, som averterer i Bladet, enten for at købe hos dem eller for at få Oplysning om det averterede, bedes de altid angive, at de ønsker Advertissementet i dette Blad. Det vil være til gensidig Gavn.

Reformationens 400 Aars-Fest i Lydfald. Der har i Danmark været gjort Forslag om at udsette Feiringen af 400 Aars - Mindet indtil Krigen er forbi. — Professor Wade tager i sit Blad "Die Christliche Welt" Ordet imod dette Forslag. Han mener, at hvis der bliver Fred i 1917, vil Sindene rimeligvis blive saa optaget af den Sag, at Liden ikke vil være belejlig for Feiring af Reformationensmindet; men ellers bør man ikke udsette Festlighedsfeiringen.

Dr. J. R. Venler var ijl. "Hilf." den 24. Nov. i Rochester, Minn., og talte om moderne Sprogts Indvirkelse i amerikanske Hjemmer. Han talte for en anseelig Forsamling af Standinaver i Sjøskolens Forsamlingslokale. En Ansigning til Skoleraadet om at optage de scandinaviske Sprog som valgfrie Fag i "junior" og "senior" Klasserne i Skolerne blev vedtaget. En Komite, der skal fremme Sagen, var bleven valgt, fortsatte vi, ved et tidligere afholdt Mødested; den bestaar af Past. Rodvik, Elof Simonsen og Thomas Hermanen.

I Fortegnelsen over "Store" Stater (S. 17) er Staterne Tennessee og Virginia udeladt (de fire, der vedtog Forbud i Nov vilde vi ikke vende medtaget for næste Aar). Ulaget Redaktionen har haft vor sidste Aarsberetning i Hænde, hvor der er 143 Navne paa Listen over Præster og Professore, saa har Aarbogen kun 94 Navne paa sin Liste over "Præster og Professors" Adresser under det forenede Kirkefællesskab (S. 29-30). Sele Siden 183 i vor Aarsberetning er udeladt. Desuden Past. Andersen, Dickson, Alta, Can., og Anemura, Japan. Det er for store Unøjagtighed i en "Gaand- og Karbog".

Fra England berettes, at man over hele Landet har begyndt at holde specielle Opbyggelses- og Bættelsesmøder, og det er Meningen at fortsætte disse Møder gennem flere Maanedere. Det er en vældig Kampagne mod Synd og Løst i alle Former, man har optaget. Alle Statskirkens Bisopper og Præster er med i denne Bevægelse. Foruden Møderne i Kirkerne skal der ogsaa holdes Grillisfester, for at man skal kunne naa des flere. Den vældige Bevægelse udgør en Markspil i det engelske Folks Historie. Intet andet end det enfoldige Evangelium kan redde Folket.

En dugtig Røds. En Skibskaptajn sagde en dugtig Røds til en stor Floddamp. Al en der medtiede sig til Stillingen, rettede han sig og spurgte: "Hvordan De afle Grunde og Krafammer i Blodet?" — "Nej, det kan jeg ikke sige," svarede Manden. "Saa, hvorledes vover De da at melde Dem som Røds?" sagde Kaptajnen i en bister Tone. "Jo, Hr. Kaptajn, fordi jeg ved, hvor Grundene og Krafammerne ikke er." Kaptajnens Udsværende fortæller, og med et Smil sagde han: "Det er nok, De skal blive min Røds." Det er ikke Godebudsagen at lende alle Gæster, som ligger paa os paa vor Vej. Den unge Mand behøver ikke at vide, hvor alle Grundene, Epileptiske og andre haarlige Gæster findes for at undgaa dem. Den, der forsøger at lag-

ge sin Kurs der, hvor saadanne ikke findes, helst faa langt fra dem som muligt, han vil fritest jøre sit Livslyk vel i Gavn. "Luth."

De Forenede Staters Danstere Almanak, Gaand- og Karbog" (redigeret af Michael Salomon, Seattle, Wash., 208 Store Okaajider, Pris 50 Cts.) er sendt os til Anmeldelse. Karbogen indeholder mange ret interessante Ting vedrørende Danstere, danske Forhold og danske Foretagender i Amerika. Men som "Gaandbog" finder vi den manglende i flere Henseender. Den mangler Indholdsfortegnelse, hvad der gør den næsten uanvendelig som Gaandbog. Og flere af dens Meddelelser er usjagtige. Side 12 siges, at Past. Heede har været Præst for den danske Menighed i McRabb, Ill., i 25 Aar. Han kom dertil i 1910.

Fra "Lutheran Inner Mission Society" i Minneapolis berettes iflg. "Luth.": De høje Priser gør Arbejdet svært for de forskjellige Belgørensdeorganisationer. Mange Familier behøver Hjælp. Et Eksempel: En Familie af 6 Personer bor i to smaa Værelser i en Skolebygning. Manden betaler Huslejen ved at passe Bygningens Varmeparator. Han tjener desuden \$1.25 om Dagen. Ifølge meget til Underhold af en saa stor Familie. — En Missions-Søndagskole, der ledes af Studenter fra Den forenede norske Kirke, er bleven oprettet, og en Mr. Anders Umke af Sjøgauges Synode har testamenteret \$500 til Missionsarbejdet der.

Bed Aar is Slutning.

Dette bliver vort sidste Nummer i Aaret 1916. Vi staa ved dette Aars Slutning.

Der mærkes vel intet beunderværdigt ved Udgangen af et Aar og Indgangen i et andet. Solen staa op om Morgenen og gaar ned om Aftenen den første Dag i det nye Aar, som den gjorde den sidste Dag i det gamle, og saa fremdeles Livet igennem.

Alligevel kan Aarsfæstet nok give Anledning til ligesom at staa stille og tænke sig om. Og hvad det saa gælder gælder om for den enkelte af os, det er ikke saa meget at lade Karnerne staa ude i den vide Verden for der at standse ved Betragtning af, hvad andre, Indbydere og Nationer, har gjort eller ladet ugjort, som om at lade dem søge indad for at prøve og veje hver sin egen Indsats i Livet gennem det bundne Aar. Thi ingen af os er saa ubetydelig, ingens Livsstilling saa beskeden, uden hans eller hendes Liv jo har Betjendning for vedkommende selv og for Samfundet i sin Almindelighed.

Men hvad vi her særlig tænker paa at standse ved, det er vor egen Gerning i Forhold til det Samfund, vi tjener, i Forhold til vore Medarbejdere og Bladets Læsere.

Vad os da først sige, at efter vor Overbevisning er et Blad som "Danstereen" en betydelig Faktor i Kirkens Arbejde — eller det kunde og burde i hvert Fald være det.

Derfor kan Redaktøren ogsaa med Lygt og Glæde fortsætte sit Arbejde. Og han er baade glad ved og næsten stolt af, at "Danstereen's" Redaktion og Udgivelse ikke er et privat, men et fælles Foretagende.

Og just fordi dette vort Blad baade kan og bør være en betydelig Faktor i vort fælles Arbejde, og fordi dets Udgivelse er et fælles Foretagende af Kirkefællesskabets Medlemmer, derfor bør vi alle, lærd og ulærd, Mand og Kvinde, være levende interesserede for dets Udbredelse blandt vort Folk i dette Land.

Det er Redaktørens Særopgave at faa Bladet iglydt med ven, sund og god Læsning, men han har ikke naar saa god Anledning til at faa Bladet Guld-dere, skaffe det store videre Udbredelse, som Læsere har. Saa et Ord, en Tak, til vore Medarbejdere. Vi paakommer alle gode Bidrag til Bladets Indhold; beredvilligter vi paa baade Afhandlinger og praktiske Emner, litterære Artikler, Referater fra Møder og Korrespondancer. Og selv Artikler, som ikke kommer i Bladet, paakommer vi for saa vidt, at de viser Interesse for Bladet og den fælles Sag, det arbejder for. Men det er jo umuligt for en Redaktør at komme uden om det ube-

bagelige Arbejde at vælge og vrage.

I og for sig mænge vi, at alle — sig lærd og ulærd — bør have lige Andag til Bladets Spalter; men der indtræffer let Omstændigheder, da vi maa foretrække den vel-færdige Artikel for en, som ikke renfrøes, eller som vi har ondt ved at faa Meningen ud af. Som et almindeligt Raad kan siges til dem, der vil skrive for Bladet og ikke ønsker at skrive det danske Sprog nogenlunde korrekt: Udtryk jer naturligt og ligetil og skriv tydeligt og saa stort og aabent, at der er Rum for Rettelser.

Saa i hvert Fald denne Gang skal vi intet Hundskue foretage ude i den vide Verden; men vi vil slutte med at udtale vor Tak til alle Bladets trofaste Holdere. Tak og Aar for hvert et opmuntrende Ord, som vi har modtaget fra en og anden gennem Aaret.

Vad os fremdeles staa trofast sammen om Foretagendet; lad os prøve gennem dette Middel, som Herren har givet os, at øve os alvordigt i Guds Rige og at gå ind blandt Landsmænd her i Amerika og andre Steder, hvor Bladet naar hen.

Gode og vellykkede Nytår ønsker "Danstereen" alle sine Læsere!

Vore Gæster og gamle Præster.

Den forenede danske Kirke har vedværende sigt Enferne efter sine afbøde Præster som sine Gæster, og har gennem mange Aar haft en Komite, der skulde jøre Tilgjen med, at ingen af disse led Rød Ved sidste Aarsnude blev det paalagt denne Komite foruden at jytte Enferne ogsaa at jytte gamle Præster. Altsaa "Samfundet har gennem sine Repræsentanter i Aarsmødet paataget sig den Opgave at jytte sine Præstevener og gamle Præster. Derfor behøver Komiteen sig herud til Samfundets Menigheds — ikke som Tiggere, men som Samfundets skuldige Tjener, der er pligtige til at holde Samfundet underrettet om, hvordan det gaar med denne Grem af Birkfomheden.

Blisige sidste Rapport fra Kassereren er der i dette Regnskabs-aar indkommet \$375.54. Og til denne Sum har 13 Menigheder, 12 Kvindeforeninger, 12 Enkeltpersoner og 1 Ungdomsforening givet deres Bidrag — tilsammen 38 Bidrag. Derfor vil altsaa tør vente, at alle Samfundets 190 Menigheder vil vedværende sig Opgaven — og vær saa venlige at lade høre fra eder, hvem der ikke vil — saa tør vi vente, at flere Gænge saa meget er i Bente, som Kassereren hidtil har modtaget. Det behøves ogsaa, thi hidtil har Indtagten ikke svaret til Udgiften. Man vil minde, at Kassen i Aar skulde have dobbelt Indtagt — dens egen og Skolefæns, der plejer at gaa i Pensionskassen — og ligesaa dobbelt Udgifst, idet baade Enfer og gamle Præster skal jystes af den.

Send eders Gaver til Kassereren, Rev. J. Simonsen, 2158 N. Milwaukee Ave., Chicago, Ill. Paa Komiteens Begne. A. M. Andersen, Formand.

Tale ved Pastor Chr. Sørensen's Begrævelse.

At Pastor C. Moe, Standerup (Efter "Ar. Dabl.")

Vor Herre og Frelser, Jesus Kristus, har sagt: "Hvad gaar det om Menneske, at han vinder den hele Verden, derfor han maa bøde for det med sin Sjæl." Dermed har han fort og klart sagt os, hvad der er Livets Maal, det største og vigtigste af al Virkeligheden, nemlig, at Menneske af al Maat bør stræbe efter. Det er ikke at vinde Rigdom, som Møl og Rust kan fortære, ej heller Gæde og Gysed; thi "hvad der er højt for Mennesker, er vederliggjort for Gud", men dette ene: at faa vor Sjæl frelst. Vi har jo alle fundet og fattede Gæde for Gud, og der er ingen Fortsæl; enten vi hører de visse enfoldige, til de højstillede eller ringe — naar Gud ser fra sin Himmel herved paa os, finder han ingen retfærdig; "vi er alle afbegne, alle bleone ubuelige, der er ingen, som gør godt, end ikke en". Synen har ganske forderovet vor hele Natur og berøvet os det Guds Billede, hvori Mennesket oprindeligt blev skabt. Den har belagt vor Forstand, saa vi ikke fatter de Ting, der angaar Guds Rige, alt det, Verden kalder Bisdøm og den høje Oplysning, ei i Guds Rige kun Daarstak. Den har gjort vort Hjerte haardt og selvretfærdigt, berøvet det Evnen til

at tro og elske Gud, og jlydt det med alle onde Lyster og smudsig Begæring. Og Villien har den bundet og gjort til en Slave af det onde; thi "den, der gør Synd, er Syndens Træl." Se, derfor er det intet, vi saadan alle uden Fortsæl trenger til, som til en Frelser, der kan drage os op af Synden og frelse vor Sjæl fra at gaa evig fortabt. Hvad gaar det om Menneske, om han vandt alt andet, derfor han midt i sin Sjæl?

Men den samme Herre, som saa indtrængende minder os om dette ene fornøds, han siger os ogsaa lige saa tydeligt, hvor denne Frelse af at finde. Det er ikke hos os selv, thi ingen, som er jalden i en Værd, kan tage sig selv i Armene og løfte sig op. Det kan kun en, der staa ovenfor. Og jeg, siger Jesus, "jeg er kommen ned af Himlen" for at give Verden Liv. "Jeg er Vejen og Sandheden og Livet, og der kommer ingen til Faderen uden ved mig." For at komme til Gud, maa vi derfor baa, ud af Vaguen med alle falske Forestillinger, til Erkendelse af Sandheden, som den virkelig er, men ingen tender Faderen uden Sønnen og den, hvem han vil aabenbare det," han er Sandheden.

Og for at kunne være hos Gud og leve i Himlen maa vi først have Del i Livet herved, Livet i Guds Fred og Glæde, i Hellighed og Retfærdighed; thi ligesom arlige Mennesker ikke kan leve sammen med Bedragerer og fabelige ikke med uædelige, saaledes kan heller ingen uden hellige paske til at leve sammen med Gud og de hellige Engle i Himlen. Men dette Liv kan ingen give os uden han, der selv er Livet, og har løst det til os med sin bitte Død paa Golgathas Kors. Ingen Sjæl kan frelles uden ved ham. De, der er kaldet paa, men har afvist hans Tilbud om Sandheden og Livet, gaar fortabt, naar de dør. Det bliver en frøgtelig Skuffelse for dem, naar de vender, at de efter Døden skal gaa ind til Fred og saa klarbed over alle de Gaader, de her ikke kunde løse; thi da vil det gaa dem efter Profetens Ord: "Deres Hædder skal jøde paa Mørkets Bjerge, de skalle forvænte Væse, men Gud skal omstjulte det til Mørke og Dødens Skoggele."

Men lige saa vist, som det er, ligesaa vist er det ogsaa — og det er Guds jaldige Evangelium —, at alle de, der i Tro tier ind under Jesu Ord og Kors for som fattige Søndere at leve af hans Naade, baade naar det gælder Sandheden og Livet, de skal have deres Sjæl frelst og, naar de dø, gaa ind til Livet i fuldeste og dybeste Forstand.

Det er derfor et Menneskes største Gæde at tro paa Jesus, det som saa mange haaner; den høje Hof og det smukkeste Gætemål, man kan give nogen i hans Død, er ikke dette, at han var hørdet og højt anset af Mennesker, men dette, at han var et troende Menneske, hvis Livs Maal det var at tjene Gud og faa sin Sjæl frelst.

Og det Vidnesbød kan vi alle, som har kendt Pastor Chr. Sørensen, give ham jlydt ud. Alt, hvad han arbejdede og virkede for, var haaret af en enfoldig og uroffelig Tro paa Jesus som den eneste, i hvis Naad der er Frelse.

Det gælder først hans mængeaarige Gerning som Præst. Han var tilbøjelig ikke af dem, der forsalfede Guds Ord for at behage Mennesker; men ved Sandhedens Aabenbarelse anbefalede han sig til Samvittighedsberne. Det var betegnende, at han i alt Fald i de senere Aar, saa ofte talte om de smaa Forholdsbord, der i Skriften er knyttet til Jesus' navn: "i ham", "hos ham", "af ham", "ved ham", "til ham" — altsammen for det stærkt at betone, hvordan alt drejede sig om at være i rigtig Bivordindelse med Jesus. Mange er de, der takker ham for hans klare og fuldtonevnde Billedbød.

Som Formand for "Krijsfælt Dagblad" bares hans Arbejde af den samme Tro. Det var for ham ikke en journalistisk Forretning, heller ikke drejede det sig om at jytte et bestemt politisk Parti. Hans Maal var kun at tjene Herren og gennem dette Blad at modarbejde en ugedelig, vantro og smudsig Dagpresse, der, navnlig for en Del Aar siden, og til Dels endnu, udbaar sin giftige Sæd til mangfoldige Sjælesvige Fordervæls.

Gennem hans Birkfomhed som Redaktør af "Andre-Missions Tidende" og "Annefæst" skinnede det samme igennem. Han var den andre Missions trofaste Ven, men ikke som det, man i Verden kalder en "Parti-fælle", ikke for at tilhøre en kirke-fælle "Retning", men fordi han fandt, at her var et Arbejde, hvor de kla-

re og fænde Toner lyd som Jesus, de Toner, der alene kunde bringe Oprejsning for det danske Folk og Frelse for Sjælene.

Overhovedet var alt det, han virkede baade med Mund og Ben, baaret oppe af hans barnlige Tro og underlige Overbevisning om, at der ikke er givet noget andet Naad til Frelse for Syndere end Jesu Krijsfælle Naad.

Hu er hans Møst forstummet, og vi vil sone ham. Men af Guds Ord ved vi, at "sølgere de døde, som dø i Herren." Vi ved, at Jesus vil jige til alle dem, der har tjent ham i Trostakt: "Du gode og tro Tjener, du var tro og lidet, jeg vil jette dig over meget, gaa ind til din Herres Glæde." Nu er han der, hvor Jesus har beredt Sted ogsaa for ham, hjemme hos Gud i de evige Vøliger, ikke for hans Gerningens Skuld, men for Jesu Blods Skuld, som han forlod sig paa.

Foruden det er der, kan vi kun have en hoag Annefæ om, men Død er, der ikke, fordi der ingen Synd er, ej heller Sorg eller Strig eller Pine. Med høj Møst raabte en Gang en Engel til Apostelen Johannes: "Se, Guds Paulus er hos Menneskene, og han skal dø hos dem, og Gud skal afstjære hver Aare af deres Dje." —

Og heri ligger jo den store Trøst for dem, der bliver tilbage, sørdigt for dem, der stod den arbejdet nærmest, forsaavidt de da selv er troende. Jeg ved ikke, hvorvidt dette er Tilfædet; men jeg ved, at han, som nu er blevet Enfe, tender Meningen i Guds Forjættelser, som alene kan jøde virkelig Trøst. Al Fremdraget af Mindet fra den frøndne Tid virker kun Bemod, der bringer Tæraerne til at rinde og maaffe hder en øjeblikslig Indring; men Guds Ords Trøst afstjører Tæraerne og bringer Trøst til at løse midt i Sorgen og Sannet. Gud lade da Dem, Fru Sørensen, ret smage denne rige Trøst i Deres Enfæstand.

Gud sende os nu en anden tro Stridsmand i hans Sted. Vi vil jatte Gud for den Tid, han var iblandt os, og naar vi tænker paa den lille Udgang, han fik, vil vi, som deler hans Tro, begræde ham med det lille Suf til Gud: "Min Sjæl dø den oprigtige Død, og mit Uendeligt blive som hans!"

C. Moe.

Vaade — og.

Jeg har længe ventet paa, at nogen skulde udtale sig i Anledning af Past. J. M. Sørensen's Begævelse af, at Komiteen for Udgivelse af et Fælskrift i Anledning af Jubelåret 1917 har ogjviedt den oprindelige Plan og i Stedet for besluttet at udgive et historisk Arbejde af Prof. Vig.

Men jeg har ventet forgaevs. Dog synes jeg ikke, at Pastor Sørensen skal staa ene i denne Sag, da der, saa vidt jeg har været i Stand til at spore Stemningen, er laare mange, der deler hans Opfattelse.

Sikkert har det aldrig været Meningen, at Fælskriftet skulde indeholde hele den forenede Kirkes Historie. Det vilde være en for stor og omfattende Opgave at jytte et Fælskrift og i alle Tilfælde sikkert jelt berøve det Karakter som saadant.

Det var imidlertid meget ønskeligt, forkommer det mig, om Komiteen, tro imod den Opgave, der oprindeligt blev jillet den, vilde drage Omjorg for at der blev udgivet et oprindeligt Fælskrift, som det kunde være en Glæde for hver Danstere herovre at eje og læse.

Svøm vilde ikke være glad for et saadant Skrift indeholdende livligt skreone Stitfer af Reformationens Gang og ganske særligt af den danske lutheriske Kirkes Livsvoore, forjnet med velvalgte Billeder og i sørdigt udtrykt med hvad andet der kunde jidrage til at give Skriftet et faa seftligt Præg som muligt?

Og kan der mon være Tvivl om, at et saadant Fælskrift ikke blot vil bare sig, men ogsaa være i Stand til at give et Overflud til vort Forlags Kasse?

Udgivelsen af et saadant Fælskrift udelukker selvfølgelig ikke, at Komiteen ogsaa drager Omjorg for at Prof. Vig's Forhistorie til den forenede Kirke ogsaa kommer til at foreligge i trykt Form.

Et saadant Arbejde kan iflg. Sagens Natur aldrig blive et Fælskrift i den Forstand, som der her er Tale om — hvad sikkert heller ingen vil sørlange af det — men det jinder ikke at det udgives i Anledning af Reformationens Jubelår.

Og der er al Grund til, at man paa den ene eller den anden Maade jætter Udgivelsen af et saadant Fælskrift, ikke blot fordi vi som Samfund har en moralsk Forpligtelse til at holde vor Historie i Fælle, men ogsaa fordi vi maa paafærene, at der er Mand herovre, der har Interesse for vor Historie og vil paatage sig det ingenlunde ringe og sikkert alt andet end profitabelt Arbejde at skrive den.

Naar jeg har skrevet disse Linier, er det altsaa ingenlunde for at opjille et Enten-Eller, enten Fælskrift eller Prof. Vig's "Forhistorie", men et Vaade-og, baade et smukt udtrykt Fælskrift, skrevet i sørdigt Anledning af Reformationens Jubelår, og Prof. Vig's historiske Arbejde, som jeg foreslaar udgives i Anledning af nævnte Mindear.

S. P. Hansen.

Dansk Belgørenhed.

To Jowa-Landsmænd har besluttet at prøve en fuldstændig ny Døe i dansk Belgørenhed, idet de paa en saadan Maade, at Notten af samme vil komme værdige Danstere til Gode uden Hensyn til de forskjellige Partier eller Samfund, de maatte tilhøre.

Det er en Kædsgerning, at der herfor er sørdelig Mangel paa danske Hospitaler i Amerika, og derfor navnte to Landsmænd har afsluttet nogle fardeles gode Forretninger i de sidste Aar, mest i Land etc., og de desuden benge er uden direkte Krøinger, har de besluttet at udjatte \$10,000.00, hvoraf Renterne kan anvendes til at jylde treængende Landsmænd til nedsendigt Hospitalsskuld og Lægehjælp.

Jdeem vil forelsbig blive drævet med Aar, og derfor den jaldere i god Ford, og Resultaterne er tilfredsstillende, vil Kapitalen jaldion-ligvis blive udbødet, og Antallet af onen blive permanent. — Forelsbig agter de to Landsmænd ikke at opfættiggere deres Navne, men Legatet eller "Foundation" vil blive bekendt som "Dansk Hospitalsskuld" og Prof. Marie Petersen, Des Moines, Jowa, vil være korrespondende Sekretær. — Nogen Trustees eller Stab vil ikke blive udværdt før det har vist sig, om Jdeem paa en 100 danske Mand og Kvinder, fordelte over hele Amerika, til hvilke Danstere, som maatte ønske at imde godt af Legatet, kan henvende sig. — Indtil videre vil de to Stiftere og Sekretæren selv beslutte, hvorledes Midlerne skal fordeles.

Der vil blive taget Hensyn til angjende, anbefalede af en af de danske Menigheds Præster eller andre vederbørlige Personer, saavidt som Omstændighederne tillader. — Jdeem er bygget paa almindelig menneskelig Gumanitet, og Legatets Midler vil blive forberet absolut upartisk. — De bedste Læger og Kirurger, ligesom de bedste Sygeplejersker, nogen Privatmand maatte kunne tilfælde sig, vil være til fri Raadighed; derimod maa Patientens jeld, idemindste forelsbig, enten helt eller delvis betale Hospitalsskuldforjningerne (hvisket som Regel er den ringeste Part) efter som Omstændighederne maatte være.

Mange sige for sig desværre nødvendigt til at opjatte en ellers nødvendigt Operation eller til at rekonstruere paa en omhyggelig Hospitalsspleje paa Grund af økonomiske Banfælsgheder. — Det er dette Forhold, Stifterne har haft for Øje og har forjagt at raade Bod paa.

Det var Stifternes Jde, at den nævnte Sum var bedre anvendt paa denne Maade end ved f. Eks. at tilfælde et Hospital; derfor det skulde vise sig ikke at være uforsjrt i Præstis, er den originale Sum ikke bunden i et ellers unyttigt Angjningskompleks, men kan anvendes til andre Formaal i Humanitetens Tjeneste.

Meddelelser angaaende Junt+ og andre nødvendige Opløsninger vil uden Tvivl blive tilfættede de danske Menigheder ved Aare's Begyn-belle.

Jdeem er smul, og vore to anonyme Landsmænd fortjener af Tak og Paakommelse for dette hane-ru-bende Værl, der, saavidt vides, er uden Eidsfælle baade blandt Danstere og andre Nationer.

"Vi er alle Guds Børn."

(Efter Sognepræst Hesselberg.)

Naar vi gaar ind i et nyt Aar, er vi om trent i samme Stilling som en, der gaar over Grænsen ind i et ham ganske fremmed og ukendt Land, hvor han for en Tid skal bygge og bo, men han ved intet om dette Land, og hvordan Folket er, om det er et frugtbart Land eller om det er et let at erjvøve sig Bivordindhold der eller ej, om der er sundt og godt Klima eller ej. Det er os lige saa ukendt, hvad det er om vor Aar vil bringe for os, som for sin Mand, der gaar ind i et ukendt Land.

Færl, at vi mødte een, som saaledes gif angjellig og tvivlende og sørgende ind i et ganske fremmed Land, — vi kunde intet jige ham om Landet og Folket til Veroligjælle og Trøst, fordi vi var lige saa ukendte med det som han. Men som oprigtige og oplyste Krijsfælle maatte vi vel dog kunne jige ham noget. Om Folket vilde vi kunne jige ham: De er Søndere, de som andre, og du vil i det fremmede Land nok erfare, at du faa med Søndere at gøre, du vil ikke altid møde Kærlighed, Bøvlille og Anerkendelse, men ofte Vølje og Modstand; men saa kommer det nu meget an paa, hvordan du kommer dem i Møde, som man raaber i Skooven jaar man Svær. Og saa maatte vi som Krijsfælle tiljige: Saa er jo Gud den almægtige, gode og barmhjertige med der i det fremmede Land, den Gud, der herer Sønnen og oplyser ethvert ærligt Arbejde, den Gud, som beværd Hospitaler i Amerika, og derfor navnte to Landsmænd har afsluttet nogle fardeles gode Forretninger i de sidste Aar, mest i Land etc., og de desuden benge er uden direkte Krøinger, har de besluttet at udjatte \$10,000.00, hvoraf Renterne kan anvendes til at jylde treængende Landsmænd til nedsendigt Hospitalsskuld og Lægehjælp.

Jdeem vil forelsbig blive drævet med Aar, og derfor den jaldere i god Ford, og Resultaterne er tilfredsstillende, vil Kapitalen jaldion-ligvis blive udbødet, og Antallet af onen blive permanent. — Forelsbig agter de to Landsmænd ikke at opfættiggere deres Navne, men Legatet eller "Foundation" vil blive bekendt som "Dansk Hospitalsskuld" og Prof. Marie Petersen, Des Moines, Jowa, vil være korrespondende Sekretær. — Nogen Trustees eller Stab vil ikke blive udværdt før det har vist sig, om Jdeem paa en 100 danske Mand og Kvinder, fordelte over hele Amerika, til hvilke Danstere, som maatte ønske at imde godt af Legatet, kan henvende sig. — Indtil videre vil de to Stiftere og Sekretæren selv beslutte, hvorledes Midlerne skal fordeles.

Der vil blive taget Hensyn til angjende, anbefalede af en af de danske Menigheds Præster eller andre vederbørlige Personer, saavidt som Omstændighederne tillader. — Jdeem er bygget paa almindelig menneskelig Gumanitet, og Legatets Midler vil blive forberet absolut upartisk. — De bedste Læger og Kirurger, ligesom de bedste Sygeplejersker, nogen Privatmand maatte kunne tilfælde sig, vil være til fri Raadighed; derimod maa Patientens jeld, idemindste forelsbig, enten helt eller delvis betale Hospitalsskuldforjningerne (hvisket som Regel er den ringeste Part) efter som Omstændighederne maatte være.